ΗΦΑΙΣΤΟΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάροδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἔτος Γ. Περ. Β — ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1898 — Ἀριθ. 4

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ ΜΗΧΑΝΗ

Αὐτόματος διανομὴ καὶ ἐξέλεγξις σιδηροδρομικῶν εἰσιτηρίων.

Δὲν εἶναι νομίζομεν ἄτοπον, νὰ ἐρωτηθῇ τις τί ἐστὶ σιδηροδρομικὸν εἰσιτήριον; Καὶ μολονότι θὰ ἐκλάβῃ τὴν ἐρώτησιν ὡς ἀστεῖαν, νομίζων, ὅτι γνωρίζει, τί ἐστὶ σιδηροδρομικὸν εἰσιτήριον ἢ *ticket*, ὡς τὸ ὀνομάζουσιν οἱ Ἄγγλοι, ἤτοι μικρὸν παραλληλόγραμμον χαρτόνιον, ποικίλου χρώματος, ὅπερ ὁ ταξειδεύων προμηθευόμενος ἔκ τινος σταθμοῦ, δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἁμαξοστοιχίαν δι' ὁποιανδήποτε διεύθυνσιν, ἐν τούτοις δὲν κρίνομεν ἀπὸ σκοποῦ ν' ἀναφέρωμεν τινὰ καὶ περὶ αὐτοῦ, πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ κυρίου θέματός μας.

Θαυματουργὸς μηχανή

Τὸ σιδηροδρομικὸν εἰσιτήριον δὲν εἶναι τόσον ἁπλοῦν, ὅσον νομίζεται, φέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ σημείου τῆς ἀναχωρήσεως, τὴν ἡμερομηνίαν, τὴν θέσιν, τὸ σημεῖον τῆς ἀφίξεως, τὴν διατίμησιν καὶ τέλος συνθηματικόν τινα ἀριθμόν, δι' οὗ ἡ ἑταιρεία διὰ μεγαλειτέραν ἀσφάλειαν ἐξελέγχει τὸν σταθμόν. Τὸ δὲ πάχος τοῦ χαρτονίου τούτου εἶναι περίπου ἑνὸς χιλιοστομέτρου.

Κατὰ τὰς συνθήκας ταύτας, ἕκαστος σταθμὸς ἔχει ἴδια εἰσιτήρια, ἰδιαιτέρως ἐκτετυπωμένα διὰ τὴν χρῆσιν αὐτοῦ καὶ φέροντα τὸ ὄνομά του. Πρέπει λοιπόν, ἕκαστος σταθμὸς νὰ ἔχῃ ἀρκετὸν ἀριθμὸν εἰσιτηρίων, ὅπως διαθέτῃ αὐτὰ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας του. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον εἶναι κάπως δυσκατόρθωτον, διὰ πολυαρίθμους σταθμούς. Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἑταιρίαν τινα, περιλαμβάνουσαν χιλίους σταθμούς. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος δὲν εἶναι ποσῶς ὑπερβολικός, διότι ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχουσιν ἑταιρεῖαι συγκείμεναι ἐκ περισσοτέρων τοιούτων. Πρέπει λοιπὸν εἰς σταθμὸς νὰ ἔχῃ 999 εἴδη εἰσιτηρίων διὰ τὰς λοιπὰς διευθύνσεις, ἐὰν παραδεχθῶμεν ἓν εἰσιτήριον δι' ἕκαστον σταθμόν. Ἐν τούτοις εἶναι λίαν εὐνόητον, ὅτι ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ μόνον δι' ἑνὸς εἰσιτηρίου, διότι εἰς ἕκαστον σταθμὸν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι εἰσιτήρια 1, 2 καὶ 3ης θέσεως, εἰσιτήρια ὁλοκλήρου θέσεως, ἡμισείας καὶ ἑνὸς τετάρτου, ὡσαύτως εἰσιτήρια στρατιωτικά, διὰ κύνας, ἀποσκευὰς κτλ. Ὑπολογίζονται λοιπὸν εἰς 15 διάφορα εἴδη τὰ εἰς ἕκαστον σταθμὸν ἀπαραιτήτως ἀναγκαιοῦντα εἰσιτήρια.

Ὥστε, ὅπως εἰς ἕκαστον σταθμὸν ὑπάρχωσι ἀνάλογα εἴδη εἰσιτηρίων διὰ 999 σταθμούς, ὁ σταθμάρχης ὀφείλει νὰ ἔχῃ 14,985 εἰσιτήρια παρ' ἑαυτῷ. Ἀλλά, ὅπως ὑπάρχῃ ἓν εἰσιτήριον διὰ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι 7 ἡμέρας, πρέπει εἰς ἕκαστον σταθμὸν νὰ ὑπάρχῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν 104,895 εἰσιτηρίων καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία κατὰ τὸ ὀλίγον χρονικὸν διάστημα δὲν ἐξασφαλίζεται δι' ὀλιγωτέρων τῶν 400 εἰσιτηρίων δι' ἕκαστον σταθμόν, ἐπέρχεται ἡ ἀνάγκη δι' ἕκαστον σταθμὸν 41 ἑκατομ. 858,000 χιλ. ! ! ! εἰσιτηρίων ! ! !

Μὴ ἐκπλήττεταί τις ποσῶς διὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον! διότι ἔχομεν 52 ἑβδομάδας δι' ἕκαστον ἔτος. Ὁ δυστυχὴς σταθμάρχης ὀφείλει νὰ προμηθευθῇ 2 δὶς ἑκατομ. 181 ἑκατομ. 816 χιλ. εἰσιτήρια ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

Ἐὰν ἦναι δυνατὸν νὰ σχηματίσωμεν στήλην τινὰ δι' ὅλων τῶν εἰσιτηρίων τούτων, ἑκάστου εἰσιτηρίου ἔχοντος πάχος ἑνὸς χιλιοστομέτρου, θὰ ἀποτελέσωμεν στήλην ὕψους 2 ἑκατομ. 181 χιλ. 816 χιλιομέτρων, δηλαδὴ δεκατρεῖς φορὰς καὶ τρία τέταρτα τὸν γῦρον τῆς γῆς!

Πρὸς ἄρσιν λοιπὸν τοῦ δυσκατορθώτου τούτου πράγματος, ἐφεῦρον τὸ σύστημα ticket, passe-partout, (ἤτοι εἰσιτήρια λευκά).

Ὀνομάζουσι δὲ ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ διαλέκτῳ passe-par-

τοῦ, εἰσιτήρια ἅτινα φέρουσι τὰς ἑξῆς διατυπώσεις. 1° τὸ ὄνομα καὶ τὸ γραφεῖον τῆς ἐκδόσεως, 2°ν τὴν ἡμερομηνίαν, 3°ν τὴν θέσιν, 4°ν τὸ εἶδος τῆς θέσεως. Γραμμαὶ δὲ ἢ τὸ μουσικὸν πεντόγραμμον ἐπιτρέπουσι τὴν σημείωσιν τοῦ σταθμοῦ τῆς ἀφίξεως ὡς καὶ τῆς διατιμήσεως. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ μέσον δι' οὗ ἀπαλάττονται οἱ σταθμοὶ τῶν τόσων διαφόρων εἰσιτηρίων. Τὸ τοιοῦτον μέτρον, ἀληθῶς, φέρει μεγάλην εὐκολίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ ἐνέχει καὶ τὰς ἐλλείψεις του.

Ἐννοοῦσιν εὐκόλως οἱ ἀναγνῶσται, ὅτι ἑταιρεία τις ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε δὲν διανέμει τὰ εἰσιτήρια ταῦτα. Προηγουμένως διὰ καταλλήλων μέτρων ἐγγράφει τὰς διαφόρους διευθύνσεις καὶ ἐξασφαλίζει αὐστηράν τινα ἐξέλεγξιν. Δυστυχῶς ὅμως πολλάκις δὲν ἀρκεῖ ἡ καλὴ θέλησις, διότι παρουσιάζονται προσκόμματα ἀνεπίδεκα ἴσως διορθώσεως. Τὸ σύστημα passe-partout, καθιστᾷ τὴν ἐξέλεγξιν ἱδανικήν, τὰ λάθη δὲ ἀφ' ἑνὸς καὶ αἱ καταχρήσεις ἀφ' ἑτέρου ἐπιπολάζουσι καὶ αἱ ἑταιρεῖαι ὄντως ὑφίστανται πολλὰς ζημίας.

Ἐξετάσωμεν τίνι τρόπῳ ἐκτελεῖται ἤδη ἡ ἐξέλεγξις τῶν σιδηροδρομικῶν εἰσιτηρίων. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐννοήσῃ τις διὰ ποῖον λόγον αἱ ἑταιρεῖαι τυπώνουσι τὰ εἰσιτήριά των, καὶ ἀποφεύγουσιν ὅσον τὸ δυνατὸν τὸ σύστημα passe-partout ὅπερ προξενεῖ ἄπειρα λάθη. Ὅταν τὰ εἰσιτήρια εἶναι ἔντυπα φέρουσιν ὅλας τὰς προρρηθείσας διατυπώσεις πλὴν τῆς ἡμερομηνίας, ἥτις τίθεται κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν τῆς ἐκδόσεως δι' ἰδιαιτέρου μηχανήματος. Τότε ἄρχεται ἐργασία λίαν δυσχερής, ἤτοι ἡ ταξιθέτησις αὐτῶν ἀναλόγως τῆς κατηγορίας, τῆς σειρᾶς καὶ τῶν βαθμῶν. Εἶναι ἀδύνατον κατὰ τὴν ἐπίμοχθον ταύτην ἐργασίαν νὰ μὴ συμβῶσι διάφορα λάθη.

Τὰ εἰσιτήρια ταξιθετοῦνται, σχηματίζουσι μικρὰ δέματα καὶ ἐπ' αὐτῶν τοποθετεῖται ἐπιγραφὴ πρὸς ἀναγνώρισιν. Οὕτω προπαρασκευασθέντα στέλλονται εἰς τοὺς σταθμοὺς διὰ τῆς κεντρικῆς ἀποθήκης, ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τῆς ἐξόδου.

Ἐν τοῖς σταθμοῖς τοὐναντίον, ἐγγράφουσιν εἰς τὸ βιβλίον τῆς εἰσόδου ὑπ' εὐθύνην αὐτῶν. Ἡ κεντρικὴ ἀποθήκη ἀνοίγει ἔκτοτε ἰδιαίτερον λογαριασμὸν δι' ἕκαστον σταθμόν, ὅστις ὀφείλει πάντοτε νὰ καθιστᾷ ἐνήμερον περὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ καὶ νὰ εἰδοποιῇ ἐγκαίρως αὐτὴν ἐὰν τυχὸν ἡ προμήθεια πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος. Εὐκόλως δέ τις δύναται νὰ φαντασθῇ ὁπόσον ἐπίπονον εἶναι τὸ ἔργον τοῦτο καὶ ὁποῖον προσωπικὸν ἔχει ἀνάγκην πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διαφόρων τούτων διατυπώσεων.

Ἀλλὰ ἡ ἐξέλεγξις, θὰ μοὶ εἴπητε ποῦ ὑφίσταται; Βεβαίως! Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν ἐκτελεῖται λίαν ἀτελῶς. Αἱ ἑταιρεῖαι οὐδὲν ἄλλο μέσον ἔχουσι ἢ νὰ παραβάλλωσι τὰ πωληθέντα εἰσιτήρια πρὸς τὰ συλλεγέντα ἐκ τῶν ἐπιβατῶν. Ἐν τούτοις πόσα χάνονται ἢ σκοπίμως ἢ καὶ ἐξ ἀπροσεξίας; Εἰς τὴν ἑταιρείαν τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς οὐδεμία παραβολὴ τῶν πωληθέντων καὶ συλλεγέντων εἰσιτηρίων γίνεται, διότι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Τριανταφυλλίδου, εἶναι πρᾶγμα ἀδύνατον, καὶ ἔχει πολὺ δίκαιον, δὲν πρέπει ὅμως παρὰ τῆς διευθύνσεως νὰ λαμβάνωνται ἄλλα μέτρα; δὲν πρέπει τὰ πάντα νὰ διέπωνται ὑπὸ καλοῦ κανονισμοῦ;

Παρατηροῦμεν λοιπὸν ὅτι ἀρκετὰ εἰσιτήρια ἐξαφανίζονται, ἐὰν λοιπὸν τὸ τοιοῦτον συμβαίνῃ σκοπίμως; Συνέλαβον πρὸ καιροῦ ἐν Παρισίοις ἄτομόν τι, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐταξείδευε διὰ τοῦ ἰδίου εἰσιτηρίου. Σταθμάρχης τις ἐν Γαλλίᾳ, συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ συλλέγοντος τὰ εἰσιτήρια παρακειμένου τινος σταθμοῦ ἐλάμβανε παρ' αὐτοῦ τὰ συλλεγέντα εἰσιτήρια καὶ μετεπώλει αὐτά, ἕως ὅτου μυστικός τις ἐπιθεωρητὴς ἀνακαλύψας τὸ πρᾶγμα κατήγγειλεν αὐτούς.

Ὥστε ἡ ἐξέλεγξις διὰ τῶν συλλεγομένων εἰσιτηρίων καὶ μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, δὲν φέρει εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

Ὁ μόνος ἀληθὴς τρόπος τῆς ἐξελέγξεως τῶν εἰσιτηρίων, ὁ δυνάμενος νὰ κατανικήσῃ ὅλας τὰς ῥηθείσας δυσκολίας, συνίσταται εἰς τὸ ἐκτελῆται μαθηματικὴ καὶ ἀναμφισβήτητος ἀρίθμησις αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν πωλοῦνται. Τὸ τοιοῦτον δὲ πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ ἤδη ἀνακαλυφθέντος μηχανήματος ὡς βλέπετε αὐτὸ εἰς τὴν ἄνω εἰκόνα.

Πρὸ καιροῦ ἐγένοντο διάφοροι μελέται, ὅπως ἐπιφέρωσι διόρθωσίν τινα τοῦ κακοῦ τούτου καὶ ἐπὶ τέλους εὗρον, τὴν θαυματουργὸν ταύτην μηχανήν.

Τὸ μηχάνημα τοῦτο, ὡς παρίσταται ἐν τῇ εἰκόνι, ἔχει σχῆμα κιβωτίου, τρεῖς δὲ ἄνωθεν θυρίδες ἐπιτρέπουσι τὴν εἰσδοχὴν εἰσιτηρίων I, II καὶ III θέσεως. Τὸ ἐξωτερικὸν τῆς μηχανῆς εἶναι λίαν κομψὸν καὶ κανονικόν, ὁ δὲ ἐσωτερικὸς ὀργανισμός της εἶναι τόσον περίπλοκος, ὥστε ὁ ἐφευρέτης ἐχρειάσθη ὀκτὼ ἔτη, ὅπως φθάσῃ εἰς τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Δεξιόθεν ὑπάρχει πολυγωνοειδὴς τροχὸς, ὅστις στρεφόμενος εὐκόλως ἐπιτρέπει τὴν κατάταξιν διαφόρων πινακίδων ἐπὶ δείκτου τινος.

0 129	FRIORIVAL	4.05
0 130	FRIORIVAL	4,05
4 293	VILLERS	5 60
4 294	VILLERS	5.60
0 202	FLEURUS	6 40
0 203	FLEURUS	6.40
2 130	RANSART	6 70
0 469		
0 470		
0 471		

Ὁ ὑπάλληλος λοιπὸν δὲν ἔχει παρὰ νὰ τοποθετήσῃ τὴν κατάλληλον πινακίδα, νὰ ῥίψῃ εἰς τὰς θυρίδας τὸ χαρτίον τῶν εἰσιτηρίων καὶ νὰ λάβῃ ἔντυπα εἰσιτήρια διὰ τὴν ζητηθεῖσαν διεύθυνσιν μὲ ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας λεπτομερείας. Ἰδοὺ λοιπὸν μία μεγάλη εὐκολία, ὡς πρὸς τὸ χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου περιέχει καὶ ἄλλας ἀπείρους ὠφελείας ὡς θὰ ἴδωμεν.

Διὰ τῆς ἐξελεγκτικῆς Μηχανῆς αἱ ἑταιρεῖαι δὲν εἶναι πλέον ὑποχρεωμέναι νὰ προετοιμάζωσι τὰ ἀπαιτούμενα εἰσιτήρια, διότι ἡ ἐκτύπωσις γίνεται αὐτομάτως διὰ τῆς Μηχανῆς ὁπόταν ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἀμβέρσης, διότι λαμβάνω τὸν σταθμὸν τοῦτον ὡς παράδειγμα, θέτει τὸ πινακίδιον τῆς πόλεως Fleurus εἰς τὸν δείκτην, ἡ μηχανὴ τότε προετοιμάζεται ἐσωτερικῶς νὰ ἐντυπώσῃ εἰσιτήρια διὰ τὴν πόλιν ταύτην. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην πόλιν. Διὰ τοῦ μηχανήματος τούτου παύει ἡ ἀνάγκη τῆς τυπώσεως, τῆς ταξιθετήσεως, τῆς προμηθείας τῶν εἰσιτηρίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ τ' ἄπειρα γραφεῖα.

Ἡ ὑπηρεσία ἀπλοποιεῖται θαυμασίως, ἡ κατάχρησις καθίσταται σχεδὸν ἀδύνατος, καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸν θόρυβον τῶν ὑπαλλήλων διαδέχεται ὁ ἀνεπαίσθητος κρότος τικ-τὰκ μικροῦ τινος κιβωτίου.

Ἰδοὺ ὁ τρόπος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διανομῆς τῶν εἰσιτηρίων. Μένει τώρα νὰ ἐκθέσωμεν τὸν τρόπον τῆς ἐξελέγξεως· διότι ἐν αὐτῷ συνίσταται τὸ θαυμάσιον καὶ περίεργον τοῦ μηχανήματος. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν εἰσιτηρίων, χάρτινοι ταινίαι ἐσωτερικῶς ἐκτυλίσσονται ἐφ' ὧν ἐγγράφονται ὡς ἐπὶ λογιστικοῦ βιβλίου τὰ ἐκτυπωθέντα καὶ ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ μηχανήματος εἰσιτήρια.

Τὸ ἑσπέρας ὁ σταθμάρχης ἀνοίγων τὸ κιβώτιον λαμβάνει τὴν ἐξελεγκτικὴν ταινίαν καὶ δι' ἑνὸς καὶ μόνου βλέμματος λέγει εἰς τὸν ὑπάλληλον.

«Κύριε, ἔχετε 2885 φρ. καὶ 25 λεπτὰ εἰς τὸ ταμεῖον σας, σᾶς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὰ παραδώσητε». Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία διαφορά, διότι ἡ μηχανὴ εἶναι ἀλάθητος.

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐν ὀλίγοις τὸ θαυμάσιον τοῦτο μηχάνημα τὸ ὁποῖον αἱ πλεῖσται εὐρωπαϊκαὶ ἑταιρεῖαι παρεδέχθησαν καὶ τὸ ὁποῖον εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἂν εἰσήγετο καὶ παρ' ἡμῖν καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὸν Σιδηρόδρομον Ἀθηνῶν-Πειραιῶς,

ἔνθα τόση μεγάλη ἀνωμαλία ὑπάρχει ἐν τῇ διανομῇ τῶν εἰσιτηρίων.

Χ. Ἀνεμογιάννης

ΠΑΡΑΦΡΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΙΔΗ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἀπὸ τῆς δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ Δρομοκαϊτείου Φρενοκομείου καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Τσιριγώτη, ἀποσπῶμεν τὰς ἑξῆς ἐνδιαφούσας πληροφορίας.

Ἐν Ἑλλάδι δύο λειτουργοῦσι φρενοκομεῖα, τὸ μὲν ἐν Ἀθήναις, τὸ δὲ ἐν Κερκύρᾳ. Τοῦ πρώτου ἡ λειτουργία ἤρξατο τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1887, τοῦ δευτέρου κατὰ τὸ 1833. Τὸ ἐν Ἀθήναις εἶναι φερώνυμον τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτοῦ Δρομοκαΐτου, ἐν ᾧ τὸ τῆς Κερκύρας ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, παρ' οὗ καὶ συντηρεῖται. Τὴν σήμερον νοσηλεύονται ἐν τῷ Δρομοκαϊτείῳ 120 παράφρονες, περὶ τοὺς 200 δὲ ἐν τῷ τῆς Κερκύρας. Οἱοσδήποτε, καὶ μὴ τυγχάνων ἰατρός, ἤθελεν ἀπορήσῃ καὶ δυσπιστήσῃ ὅτι οἱ 320 παράφρονες αὐτοὶ καὶ μόνοι ἀπαρτίζουσι τὸν πληθυσμὸν τῶν παρ' ἡμῖν παραφρόνων.

Κατὰ τὰς ἀρυσθείσας πληροφορίας ὁ μόνιμος καθημερινὸς πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχεται περίπου εἰς 150 χιλιάδας. Κατὰ τὰς σχετικὰς ἐρεύνας νοσηλεύονται ἐν τοῖς δυσὶ φρενοκομείοις τοῦ Κράτους περὶ τοὺς πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα παράφρονες, ὧν διαρκὴς καὶ μόνιμος κατοικία θεωροῦνται αἱ Ἀθῆναι· ἕτεροι νοσηλεύονται εἰς ἐξωτερικὰ φρενοκομεῖα, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τούτων λίαν περιωρισμένος τυγχάνει· ἕτεροι τριάκοντα τοὐλάχιστον νοσηλεύονται κατ' οἶκον λόγῳ προλήψεων, ἕτεροι τριάκοντα σχεδὸν περιφέρονται ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τῶν ὁποίων τὰς συχνὰς ἐπισκέψεις μόνη ἡ Ἀστυνομία εὐχαριστεῖται νὰ ἔχῃ.

Ἴσως ὅμως ἀνεύρῃ τις παράφρονας, ἔστω καὶ ὀλίγους, εἰς τὰς μονὰς καὶ τὰς φυλακάς. Ὑποθέτομεν λοιπόν, ὅτι ἂν ἐγίνετο μία ἐπιστημονικὴ ἀπογραφὴ τῶν ἐν Ἀθήναις φρενοβλαβῶν, ἤθελον βεβαίως καὶ ἀσφαλῶς ἐπικηρυχθῇ ὡς πάσχοντες διαταραχὰς διανοητικὰς 150 τοὐλάχιστον ἐκ τῶν κατοίκων. Γενομένης δὲ ἀποδεκτῆς τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀνέρχεται εἰς 150 χιλιάδας, προκύπτει ὅτι ἐπὶ 1000 κατοίκων ἀναλογεῖ εἷς περίπου παράφρων καὶ συνεπῶς τοιαῦτα ἐξαγόμενα ἐφαρμόζοντες κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ ὡριδμένου ἀριθμοῦ κατοίκων καὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους πόλεις, ἑκόντες ἄκοντες ᾠθάνομεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπὶ 2 500,000 πληθυσμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ᾠφενοβλαβῶν δέον ν' ἀνέρχαται εἰς 2,500.

Οἱ πλεῖστοι τῶν παραφρόνων ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ τῶν κατωτέρων τάξεων εἶναι ἐκτὸς τῶν φρενοκομείων, γινόμενοι καθ' ἑκάστην τὸ ἀντικείμενον διασκεδάσεως καὶ χλεύης τῶν πολλῶν, ἢ γινόμενοι ἑρμαιον ἀκατασχέτων νοσηρῶν παρορμήσεων πρὸς βλάβην ἰδίαν καὶ τῆς κοινωνίας.

Ἐὰν δὲ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ μικρόνοες, οἱ ἀνισόρροποι, οἱ πάσχοντες διαστροφὰς τῆς καλουμένης ἠθικῆς σφαίρας, οἱ ἐφευρέται τῆς διηνεκοῦς κινήσεως, τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου, οἱ θρησκομανεῖς, οἱ ἐπιληπτικοί, κ.τ.λ. οἵτινες ὡς μὴ ἐκδηλοῦντες διαρκῶς παραληρητικὰς ἰδέας, ἢ ὄντες ἀκίνδυνοι, παρέρχονται ἀπαρατήρητοι ὑπὸ τῶν μὴ εἰδικῶν πρὸς διάγνωσιν τοιούτων παθήσεων, ὡς ἐπίσης ἐὰν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν οἱ πάσχοντες κατ' ἐστίαν ἀλλοιώσεις ἡμιπληγικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχομεν πλειστάκις διαταράξεις τῆς διανοίας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἡμῖν παραφρόνων αὐξάνεται.

Ἡ φρενοβλάβεια δὲν ἐκτήσατο βεβαίως ἐπαρκὲς παρ' ἡμῖν ἔδαφος σχετικῶς πρὸς τὰ ἄλλα Κράτη, ἐν οἷς ἐπὶ 1000 κατοίκων ἀναλογοῦσι 3 τοὐλάχιστον παράφρονες· ἀπό τινος ὅμως ὑποπτα σημεῖα ἀναφαίνονται, πειθαναγκάζοντα ἡμᾶς νὰ φοβώμεθα, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι ὁ ἀριθμὸς τῶν φρενοβλαβῶν καὶ παρ' ἡμῖν θὰ συμβαδίζῃ πρὸς τὸν τῶν ἄλλων τῆς Εὐρώπης λαῶν·

Ἐκ τῶν βιβλίων προκύπτει, ὅτι κατὰ τὸ δεκαετὲς διαρεῦσαν διάστημα προσῆλθον πρὸς νοσηλείαν 545 ἄνδρες καὶ 173 γυναῖκες.

Ποῖος ὁ λόγος τῆς διαφορᾶς ταύτης;

Ἴσως πολλαπλοῦς· οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε τηρούμενος ἐγκρατὴς βίος ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνιδῶν, ἢ μὴ ἀνάμιξις αὐτῶν εἰς ἔργα καὶ ἐπιχειρήσεις, ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος, καὶ ἡ εἰς τὰ οἰκιακὰ μόνον ἀσχολία αὐτῶν, εἶναι λόγοι συμβάλλοντες τὰ μέγιστα ὡς πρὸς τὴν μεταξὺ τῶν δύο φύλων διαφοράν· ἀλλὰ ἀδιστάκτως ἐπιδρᾷ πρὸς τοῦτο σπουδαῖος καὶ ἕτερος λόγος κοινωνικοῦ μᾶλλον ἢ ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος. Τὴν ἐν τῷ φρενοκομείῳ ἀπομόνωσιν, προκειμένου περὶ γυναικὸς ἰδίᾳ δὲ ἀγάμου, ἀποφεύγουσι πάντες ἐν γένει, πλούσιοι καὶ πένητες, καθ' ὅσον θεωροῦσι λίαν δυσχερῆ τὴν μετέπειτα ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἔστω καὶ μετὰ πλήρη ἴασιν».

ΠΩΣ ΕΦΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον ἢ ἡ κινητήριος μηχανὴ τῶν πλοίων χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 17ου αἰῶνος. Δύο Γάλλοι ὁ Denis Papin καὶ ὁ De Zouffroy εἰσὶν οἱ πρωτεργάται οὕτως εἰπεῖν, ὡς ῥίψαντες τὴν ἰδέαν ἐφευρέσεως κινητηρίου μηχανῆς τῶν πλοίων καὶ ὡς ἐπιχειρήσαντες τὸ πρῶτον πείραμα κατὰ τὸ 1665. Μετ' αὐτοὺς ἔρχεται ὁ περίφημος Ἀμερικανὸς Fulton, ὅστις ἀνακινήσας τὴν ἐφεύρεσιν τῶν δύο πρώτων κατώρθωσε, καίτοι ἄπειροι δυσκολίαι καὶ ἐμπόδια παρενεβλήθηταν, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν τελειοποίησιν τῆς κινητηρίου ταύτης μηχανῆς.

Ἱστορία τοῦ Papin.

Ἐγεννήθη ἐν Blois τῆς Γαλλίας, παιδιόθεν δ' ἀσχολούμενος νὰ μεταφέρῃ ἐμπορεύματα διὰ μικροῦ τινος πλοιαρίου καὶ βλέπων τὸ δύσκολον τῆς μεταφορᾶς, μὴ βελτιούμενον οὐδόλως, καίτοι μεγάλαι προσπάθειαι κατεβάλλοντο διὰ τοῦτο, ἀπεσύρθη τῆς ἐργασίας ταύτης καὶ ἐπεδόθη ἀενάως ἐργαζόμενος ἔν τινι σιδηρουργείῳ, εἰς ἐφεύρεσιν οἱουδήποτε τρόπου δυναμένου νὰ διευκολύνῃ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφοράν, καθὼς καὶ τὴν θέσιν τῶν δυστυχῶν ναυτικῶν, οἵτινες εἰς τόσους ὑπεβάλλοντο κόπους· ἔχων δὲ ἐφευρετικὴν ἐπίνοιαν, ἥτις ἐνεφορεῖτο καὶ ὑπὸ τῆς ἰδέας του, κατώρθωσε μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν νὰ ἐξεύρῃ μικράν τινα μηχανὴν δι' ἀτμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐν τῷ ἅμα ἐτοποθέτησεν ἐντὸς πλοιαρίου καὶ ἐπελήφθη τῶν δοκιμῶν. Ἡ κίνησις τῆς μηχανῆς ταύτης μετεδίδετο διὰ λωρίων εἰς τροχόν, κείμενον εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος καὶ φέροντα πολλὰς πτέρυγας ἐν εἴδει πτύων, αἵτινες ἀντικαθίστων τὰς κώπας. «Ἡ δύναμις αὕτη, ἔλεγε ὁ Papin, θὰ εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τῆς τῶν κωπηλατῶν καὶ οὕτω μετὰ περισσοτέρας ταχύτητος θὰ πλέῃ τὸ πλοῖον ἐν θαλάσσῃ».

Αἱ δοκιμαὶ ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας, ἀλλὰ οἱ κάτοχοι τῶν πλοιαρίων τοῦ τόπου, πληροφορηθέντες περὶ τῆς μηχανῆς ταύτης ἐξηγέρθησαν φοβεροὶ κατὰ τοῦ Papin, προβλέποντες κατὰ τὴν ἰδέαν των καταστροφὴν τοῦ ἐμπορίου καὶ τὴν ἄρσιν τῆς ἐργασίας. Φωναὶ διαμαρτυρίας πανταχόθεν ἐξηγέρθηταν: Τί θὰ γείνῃ τὸ ἐμπόριόν μας; ἔλεγον, ἐὰν μεταχειρισθῇ τις τοιαύτας μηχανάς, δὲν θὰ ἔχῃ πλέον τις ἀνάγκην κωπηλατῶν, ναυπηγῶν κτλ. Ὅλαι αὗται αἱ μηχαναὶ καθιστῶσιν τοὺς βραχίονάς μας ἀνωφελεῖς, θὰ μᾶς ὑπεξαιρέσωσιν τὰ μέσα τῆς διατροφῆς μας. Πάραυτα συνεσκέφθησαν μυστικῶς καὶ ἀπεφάσισαν ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς βίας τὴν ἐμπόδισιν τῆς χρήσεως τοιαύτης ἀνακαλύψεως ἀντιβαινούσης πρὸς τὰ συμφέροντά των. Τὴν ἑπομένην νύκτα κατεθρυμματίσαν τὸ πλοιάριον μετὰ τῆς μηχανῆς τοῦ Papin, αὐτὴν δηλαδὴ τὴν νόμιμον ἰδιοκτησίαν του.

Ὁ Papin ἔκτοτε κατεστραμμένος, ἄνευ ἀσύλου, διήγαγε τὸ λοιπὸν τοῦ βίου του ἐν ἀθλιότητι καὶ ἐγκαταλείψει. Μάλιστα εἶναι ἄγνωστον, εἰς τίνα πόλιν καὶ ποῖον ἔτος ἀπέθανεν.

Ἡ βία αὕτη καὶ σπουδὴ τῶν κατόχων τῶν πλοιαρίων οὐδόλως ἦσαν ἀκριβεῖς καὶ σύμφωνοι πρὸς τὸ δίκαιον. Καὶ πραγματικῶς, οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα βιαίως νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τοῦ νὰ ποιῶσι χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας των, ἔστω καὶ ἂν ἡ χρῆσις αὕτη εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντά μας ἢ εἰς τὰ ἰδικά των. Οὕτως οἱ κάτοχοι τῶν

πλοιαρίων οὐ μόνον ἐγένοντο αἴτιοι ἀνεπανορθώτου ἀδικήματος εἰς τὸν Papin, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπότης ἔτι θὰ ἔχανε διὰ τῆς βίας των τὰ προτερήματα τῆς ἀτμήρους ναυτιλίας, ἐὰν ἄλλαι μεγαλοφυΐαι δὲν ἐπετύγχανον βραδύτερον νὰ καταβάλωσιν τὰς ἀντιστάσεις καὶ τὰς προλήψεις.

Ἱστορία τοῦ Fulton.

Πολλαὶ ὀλίγαι ἐκ τῶν μεγάλων καὶ περιφανῶν ἀνακαλύψεων δὲν ἐθεωρήθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὡς μωρίαι ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ὁ Fulton ἐγεννήθη κατὰ τὸ 1765 εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐκ λίαν πτωχῶν γονέων. Ἀφοῦ ἔμαθε μόνον γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν εἴς τι μικρὸν ἐπαρχιακὸν σχολεῖον, εἰσῆλθε ὡς μαθητευόμενος παρά τινι χρυσοχόῳ τῆς πρωτευούσης. Βραδύτερον δ' ἐπεβιβάσθη διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἐκεῖ ἐσπούδασε τὴν μηχανικήν. Ἔκτοτε ἀνεκάλυπτε καὶ ἀνεκάλυπτε ἀνενδότως. Τὸ κοινὸν καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπηξίωσαν προσοχῆς τὰς ἀνακαλύψεις του. Τοῦτο τὸν ἀπηγοήτευτε καὶ ἐλπίζων νὰ εὕρῃ πλείονα εὔνοιαν καὶ ἐνθάρρυνσιν ἐν Γαλλίᾳ, διεπέρασε τὸν πορθμὸν καὶ ἔφθασε εἰς Παρισίους κατὰ τὸ 1796.

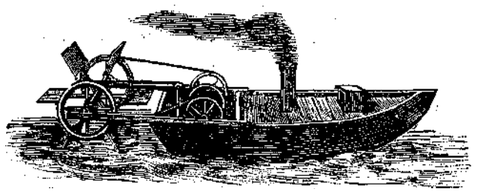

Τὸ πρῶτον ἀτμόπλοιον

Ἐν Γαλλίᾳ εὗρε ὁπωσοῦν ὑποστήριξίν τινα ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. Εἶτα ὅρως καὶ ἐνταῦθα ἐγκατελείφθη καὶ ἐλλείψει πόρων ζωῆς, ἔμελλε νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ νέου διὰ τὴν Ἀγγλίαν, ὅτε συνήντησε συμπατριώτην τινα, ὁ ὁποῖος τῷ ἐδάνεισε ἀρκετὰ χρήματα.

Χάρις εἰς τὴν βοήθειαν ταύτην, ὁ Fulton ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιήσῃ μεγάλην ἰδέαν, ἣν πλέον τῶν 100 ἐτῶν πρότερον ὁ Papin εἶχε προσπαθήσῃ ματαίως νὰ ἐφαρμόσῃ. Κατεσκεύασε ἀτμόπλοιον μικρόν, οὗτινος ἐγένοντο αἱ δοκιμαὶ μετ' ἄκρας ἐπιτυχίας κατὰ τὸ 1803. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἐγένοντο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν ὁ Ναπολέων κατήγαγε μακρὰν σειρὰν περιφανῶν νικῶν, ἐφ' ὧν προσηλοῦτο ἅπασα ἡ προσοχὴ τῆς Γαλλίας. Ἐκεῖνοι μάλιστα, οἵτινες εἶδον τὰς δοκιμάς, δὲν ἐδύναντο νὰ τὰς λησμονήσωσι, τόσον ἦτο ζωηρὰ ἡ ἀπασχόλησις, ἣν ἐνέπνεον οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγῶνες εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ Fulton ἠναγκάσθη ὑπὸ τῆς γενικῆς ταύτης ἀδιαφορίας νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἀμερικήν. Μόλις ἔφθασε εἰς Νέαν Ὑόρκην, κατεσκεύασε νέον μικρὸν ἀτμόπλοιον ὅπερ ὠνόμασε «Κλερμόν». Ἀλλά, ἀντὶ ἐνθαρρύνσεως, ἣν ἤλπιζε νὰ εὕρῃ παρὰ τοῖς συμπατριώταις του, εὗρε τὴν ἀπιστίαν καὶ δυσμένειαν. Ἅπαντες ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ δὲν ἀνέφερον τὸ πλοῖον ἢ διὰ τῆς λέξεως «Folie-Fulton» ἤτοι «Τρέλλα τοῦ Φούλτωνος»

Τέλος ἡ διὰ τὰς δοκιμὰς ὁρισθεῖσα ἡμέρα ἔφθασε, τὸ Clermont ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμὸν καὶ ὁ τολμηρὸς μηχανικὸς ἀνῆλθε εἰς αὐτὸ ἐν μέσῳ φοβερῶν ἀποδοκιμασιῶν καὶ χλευασμῶν τοῦ ἀμαθοῦς πλήθους. Μόλις τὸ ἐν τῷ λέβητι ὕδωρ ἔβρασεν, ἀμέσως τὸ ἀτμόπλοιον ἀνῆλθε ἀκολούτως τὸ σφοδρὸν ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ. Πάραυτα δὲ οἱ ἀπιστοῦντες καὶ εἰρωνευόμενοι ἔπαυταν μυκτηρίζοντες, ὅλως δὲ τοὐναντίον συνέβη, ὅταν ὑπερθερμανθέντος τοῦ λέβητος, ἔδωκεν οὗτος τοιαύτην δύναμιν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε ἤρξατο τοῦτο νὰ τρέχῃ μετὰ ταχύτητος, τριῶν λευγῶν καθ' ὥραν. Τότε ἅπαντες οἱ θεαταὶ ἀνεξαιρέτως ἐπεδόθησαν εἰς βροντώδεις ἐπευφημίας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὰς ἐπιτυχεῖς δοκιμάς, αἱ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνήγγελλον, ὅτι τὸ «Κλερμὸν» θὰ ἐκτελῇ τακτικοὺς πλόας μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀλβανίας (Albany).

Τὸ πρῶτον ταξείδιον ὑπῆρξε πλῆρες ἀστείων συμβεβηκότων. Ἅπαντες οἱ πορθμεῖς οἵτινες κατῴκουν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, βλέποντες νὰ προχωρῇ κατὰ τὴν νύκτα τεραστία μηχανή, ἥτινος ἡ καπνοδόχος ἐξήρευγε ἐν τῷ ἀέρι πῦρ καὶ καπνόν, κατεπτοήθησαν ὑπὸ ἀνεξηγήτου τρόμου. Τινὲς μὲν ἐκρύπτοντο ἀποφεύγοντες οὕτω τὴν ἐκπληκτικὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς, ἥτις προὐχώρει μετ' ἀπιστεύτου ταχύτητος, ἄλλοι δὲ ἐγονυπέτουν καὶ ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ ἐγκαρδίως. Ἐν τούτοις ἡ μηχανὴ ἐξηκολούθει τὴν πορείαν της καὶ μετὰ 32 ὥρας ἔφθασεν εἰς Ἀλβανίαν.

Παρὰ τὰς συνεχεῖς καὶ ἀδιαλείπτους δημοσιεύσεις τῶν ἐφημερίδων, ὅτι τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο ἐδέχετο ἐπιβάτας οὐδεὶς ἐπαρουσιάσθη τοιαύτη ἦτο ἡ δεισιδαιμονία!

Κατὰ τὸν 2ον πλοῦν εἷς καὶ μόνος, καὶ οὗτος ἦτο Γάλλος ὀνομαζόμενος Ἀνδριέ, προσῆλθε ὡς ἐπιβάτης. Εἰσέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ πλοιάρχου καὶ τὸν ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ναύλου τοῦ πλοῦ. — Ἓξ δολλάρια ἀπεκρίθη ὁ Fulton. Ὁ ξένος τότε μετρᾷ ἕξ δολλάρια (30 φράγκα περίπου) καὶ τὰ ἐγχειρίζει εἰς τὸν Φούλτωνα, ὅστις ὅλως ἀκίνητος καὶ σιωπηλός, μετὰ προσοχῆς παρετήρει, ἀφῃρημένος ὑπὸ τῶν σκέψεών του, τὰ εἰς τὴν χεῖρα του εὑρισκόμενα χρήματα. Ὁ ἐπιβάτης ἐκπλαγεὶς φοβεῖται μὴ διέπραξε λάθος τι καὶ ἐρωτᾷ: Τόσον νομίζω δὲν μοὶ εἴπατε διὰ ναῦλον; Εἰς τοὺς λόγους τούτους, ὁ Φούλτων στρέφει τὴν κεφαλὴν καὶ οὕτω ἀφίνει νὰ γίνῃ καταφανὲς δάκρυ ῥέον εἰς τὴν παρειάν του. — Συγγνώμην, λέγει διὰ φωνῆς ἠλλοιωμένης, διότι συνεκινήθην ὑπὸ τῶν ἓξ τούτων δολλαρίων, ἅτινα εἶναι τὸ πρῶτον κέρδος, ὅπερ νῦν μόλις λαμβάνω μετὰ πολυετεῖς κόπους. Εἶτα λαμβάνων τὰς χεῖρας τοῦ ἐπιβάτου — Ἐπεθύμουν νὰ ἀφιερώσω τὴν μνήμην τῆς στιγμῆς ταύτης, παρακαλῶν ὑμᾶς, ὅπως φιλικῶς συμπίωμεν φιάλην οἴνου, ἀλλὰ εἶμαι πολὺ πτωχός, ὅπως δυνηθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὴν ἐπιθυμίαν μου ταύτην. Ἐλπίζω ὅμως ὅτι θὰ δυνηθῶ νὰ πράξω καλείτερόν τι προσεχῶς, ὅτε θὰ συναντηθῶμεν. Πραγματικῶς συνηντήθησαν μετὰ 4 ἔτη καὶ ὁ Φούλτων ἐξεπλήρωσε τελείως τὴν ὑπόσχεσίν του.

Τέλος μετὰ τεσσαρακονταετεῖς μόχθους ὁ Fulton ἔσχε ὡς ἀνταμοιβὴν τὴν κοινὴν ἐκτίμησιν, ἥτις ἐπῆλθε μετὰ τὴν τελείαν κατανόησιν τῶν ἐπιτυχιῶν του, κατέστη δ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ θαυμασμοῦ. Κατεσκεύασε ἄπειρα ἀτμόπλοια, ἅτινα ὑπῆρξαν ἡ πηγὴ ἀπείρου πλούτου διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καθὼς καὶ διὰ τὸν ἑαυτόν του.

Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καίτοι εἰσὶν ὀλιγώτερον κατῳκημέναι τῆς Εὐρώπης, εἶναι ὅμως μόναι ἴσαι πρὸς αὐτήν, αἱ δὲ συγκοινωνίαι δυσκόλως ἐνεργοῦντο μεταξὺ τῶν διαφόρων πόλεων τοῦ ἀπείρου τούτου Κράτους. Ἐν τούτοις διὰ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων συνετελέσθη μεγάλως ἡ πρόοδος καὶ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ ὀφείλῃ πολλὰ εἰς τὸν Φούλτωνα, ἡ Εὐρώπη δὲν τῷ ὀφείλει ἐλάσσω, διότι ἡ ἐφεύρεσις τῶν ἀτμοπλοίων σημαντικῶς ηὔξησε τὸ ἐμπόριόν της.

Λέγεται, ὅτι ὁ Ναπολέων πληροφορηθεὶς δεσμώτης ὢν ἐν Ἀγίᾳ Ἑλένῃ, τὴν ἐφεύρεσιν ταύτην, ἀνέκραξε καταρώμενος τὴν τύχην. — Ἐὰν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου ἐφευρίσκετο, θὰ ἐκυρίευον τὸν κόσμον ἅπαντα!

Ὁ Φούλτων ἀπέθανε κατὰ τὸ 1815, ὁ δὲ θάνατός του διὰ τὴν πατρίδα του ὑπῆρξε γενικὸν πένθος. Οὐδέποτε ἁπλοῦ πολίτου ὁ θάνατος ἐλύπησε τόσον τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Ὡς γνωστόν, ἅπαντες οἱ μεγάλοι, ἄνδρες ὅπως φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπόν των, φοβερῶς ἐδοκιμάσθησαν. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐγένετο αἰτία νὰ λεχθῇ, ὅτι μεγαλοφυΐα εἶναι συχνάκις ἡ ἐπιμονή. Πᾶς ὅστις ἔχει καλήν τινα ἰδέαν, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ἐγκαταλείπει εἰς τὸ τυχὸν πρόσκομμα, οὐδὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ. Προσπαθήσωμεν λοιπὸν νὰ ἀποκτήσωμεν ἐπιμονὴν καὶ ἐμμονήν, ὅπως ἐπιτυγχάνωμεν ἐν παντὶ πράγματι.

Ν. Ι. Πρ.

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΘ' ΗΛΙΚΙΑΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ ΤΟΥ

Ὁ διαπρύσιος κῆρυξ τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ δικαίου, ὁ σκαπανεὺς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ προστάτης τῶν καταδυναστευομένων λαῶν, ὁ ἀτίμητος ἀδάμας τῆς ὑψηλίου, ὁ Μέγας Γέρων καὶ ἀτίμητος Γλάδστων δὲν ὑπάρχει πλέον μεταξὺ τῶν ζώντων!

Ἡ μεγάλη ἐκείνη καρδία εἰς τὰς ἱερὰς πτυχὰς τῆς ὁποίας ἐνεκλείοντο ὁλόκληροι ὠκεανοὶ εὐγενῶν καὶ χριστιανικῶν αἰσθημάτων καὶ ἥτις ἐπάλλετο ὑπὲρ σύμπαντος τοῦ κόσμου, ἔπαυσε πλέον ἀπὸ ἡμερῶν πάλλουσα καὶ ἐσβέσθη ἐκ τοῦ κόσμου τούτου τὸ μέγαπνεῦμα, ὅπερ ἐπὶ τρία τέταρτα αἰῶνος ἦν τὸ σέμνωμα καὶ τὸ ἀγλάϊσμα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ λήγων αἰὼν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μεγαλείτερον τοῦ Γλάδστωνος παράγοντα ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἠθικῇ δράσει, διότι ὁ Γλάδστων δὲν ἦτο μόνον πολιτικὸς ἔξοχος καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ἀκατάβλητος διδάσκαλος, δὲν ἀνῆκε μόνον εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, εἰς ὅλας τὰς ψυλάς, εἰς σύμπασαν τὴν ἀνθρωπότητα· ἐγνώριζε νὰ συνδυάζῃ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα ἀπέναντι τοῦ ἔθνους του πρὸς τὰ δίκαια ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος. Διὸ καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ δὲν θρηνεῖ σήμερον μόνον ἡ Βρετανία ἀλλὰ σύμπας ὁ κόσμος, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ὁποίου ἀκαμάτως εἰργάζετο. Ἰδιαίτατα δὲ ἡ Ἑλλάς, ἣν ὑπερβαλλόντως ἠγάπα καὶ διὰ τῶν γραμμάτων, τῆς γλώσσης καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ὁποίας ἐγαλουχήθη καὶ ἀνετράφη.

Ἐπὶ τῇ ἐνσκηψάσῃ ταύτῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ἀνεπανορθώτῳ συμφορᾷ, ἡ ἑλληνικὴ ψυλή, ἥτις πολλὰ ὀφείλει εἰς αὐτὸν σπένδει θαλερὸν δάκρυ, καὶ ῥαίνει δι' ἀνθέων τὸ ἱερὸν σκήνωμα τοῦ σεπτοῦ πρεσβύτου, οὗ τὸ ὄνομα δὲν εἶνε δυνατόν ποτε νὰ λησμονηθῇ, ἐνόσῳ ὑπάρχει μνήμη ἐν τῷ κόσμῳ καὶ γονυκλινὴς δέεται τῷ Παναγάθῳ, ὅπως ἐλαφρὸν εἴη τὸ χῶμα ὅπερ θὰ σκέπῃ τὴν μεγάλην αὐτὴν καρδίαν.

ΤΙΣ ΑΝΕΚΑΛΥΨΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Πρό τινος ἐπανηγυρίσθησαν ἐν Φλωρεντίᾳ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν ἀνδριάντων τοῦ Ἀμερίκου Βεσπουκίου καὶ Παύλου Τοσκανέλλι, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ἔδωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν Νέον Κόσμον, πρὸς ὃν εἶναι σήμερον ἐστραμμένη ἡ προσοχὴ σύμπαντος τοῦ Παλαιοῦ.

Πρό τινων ἐτῶν ἐπανηγυρίσθη ἐπίσης ἡ τετρακοσιοστὴ ἐπέτειος τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, ὑπὸ τοῦ Κολόμβου.

Οὕτω καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνδρες ἐδοξάσθησαν καὶ δοξάζονται, ὡς συντελέσαντες εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία δὲν ἀφίνει τίποτε χωρὶς νὰ τὸ ἀναθίψῃ, ἀνευρίσκει σήμερον, ὅτι οὔτε ὁ Κολόμβος, οὔτε ὁ Τοσκανέλλι, οὔτε ὁ Βεσπούκιος ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ἀνακαλύψαντες τὸν Νέον Κόσμον, ἀλλὰ πολὺ πρὸ αὐτῶν ὁ ἄραψ γεωγράφος Ἀβδουλὰχ Μωχάμετ Ἐδρίσι Εἰς τὰς περιηγήσεις αὐτοῦ συγγραφείσας κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα, ἀναφέρει τὴν Ἀμερικὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Magne Hibernia.

Ὁ Κολόμβος

Οἱ ἀναθιψῶντες τὴν ἱστορίαν ἀποκαλύπτουσιν ὡσαύτως ἤδη, ὅτι 500 ἔτη πρὸ τοῦ Κολόμβου, ὁ Ἰρλανδὸς Ἀρὴ Μάρσων ἐπεσκέφθη τὸν Νέον Κόσμον, κατὰ τὸ 983, ῥιφθεὶς ὑπὸ τρικυμίας τινὸς ἐπὶ τῆς Φλωρίδος, ἣν ὠνόμασε Μεγάλην Ἰρλανδίαν ἢ χώραν τῶν Λευκῶν. Τοῦτο βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Ἀρῆ Φρόδ, ὅστις, προστίθησιν, ὅτι ἀπὸ τῶν χρόνων ἐκείνων ὑπῆρχε συνεχὴς συγκοινωνία μεταξὺ τοῦ Νέου Κόσμου καὶ τῆς Ἰρλανδίας.

Ἄλλος ἐπίσης παλαιὸς ἱστορικὸς βεβαιοῖ, ὅτι καὶ τοῦ Ἀρῆ Μάρσων προηγήθησαν ἕτεροι ἔμποροι, ἐκ Δουβλίνου, ὁ Βίορν Ἄσβραντ καὶ ὁ Γκούδλιεφ.

Νεώτεροι πολυμαθεῖς καὶ αὐθεντικοὶ ἱστορικοί, οἷος ὁ Ράφν, ὁ Ὀρτέλιος, ὁ Τορφαῖος καὶ τέλος ὁ ἄγγλος Τζὼν Ραϊνὸλδ Φόστερ ἀποδίδουσι τὴν ἀνακάλυψιν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τοὺς Νορμανδούς.

Ἡ Ἰσλανδία εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ τῶν Ἰρλανδῶν ἰπὸ τοῦ 795, καὶ διὰ τοῦ Λιμερίκου οἱ Ἰσλανδοὶ ἔμαθον τὴν ὕπαρξιν τοῦ Νέου Κόσμου. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν Νομαρδῶν ὁ Βρενδὲν καὶ ὁ Βερριδὰν εἶχον ἐπισκεφθῆ τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Κατὰ τὸν Ρᾶχν, ἀπὸ τοῦ 1000 μ. Χ. συχνὰ ἐξετελοῦντο ταξείδια εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Νέου Κόσμου. Κατὰ τὸ 1007 ἀποκατέστη μάλιστα αὐτόθι καὶ ἀποικία ἐξ 160 προσώπων ὑπὸ ἡγέτην τὸν Κάρλοφον, τοῦ ὁποίου ἡ σύζυγος μόλις ἀποβιβασθεῖσα, ἔτεκεν υἱὸν τὸν Σνόρρε, τὸν πρῶτον ἐν Ἀμερικῇ γεννηθέντα εὐρωπαῖον.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΟΣ Η ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγ. φύλλον).

Ὁ Δημοσθένης θὰ εἰδοποιήσῃ καταλλήλως τὴν ἐξαδέλφην μου, ὅτι αἰφνιδίως ἀπέθανον κατὰ τὸ ταξείδιόν μου ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Νέαν Ὑόρκην, ὅπου μετέβαινον πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας μου. Θὰ τῇ ἐξηγήσῃ, ὅτι εἶχον ἀναμιχθῆ εἰς ἐπικινδύνους ἐπιχειρήσεις καὶ ὅτι ἀπώλεσα τὸ πᾶν. Θὰ τῇ προσθέσῃ, ὅτι εἴχομεν συναντηθῆ εἰς Γαλλίαν καὶ ὅτι εἶχον ἀναχωρήσει λίαν ἀπηλπισμένος ἐκεῖθεν, ὅτι δὲ κατόπιν

ἐπληροφορήθη τὸν θάνατόν μου καὶ τὴν κατ' ἔθος καταβύθισιν τοῦ σώματός μου ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Οὕτω κατώρθωσα ν' ἀπαλλαγῶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου καὶ τῶν παλαιῶν γνωρίμων μου, ἤτοι τῆς φοβερῶς κατατρυχούσης με ἀνίας. Ὥστε χαίρετε φίλοι, χαίρετε ἐξαδέλφη, καὶ πεφιλημένα μοι καὶ μισητὰ ὄντα. Εἶναι γεγονὸς, δὲν ὑπάρχω πλέον δι' αὐτούς. Ἤτο τὸ μόνον μέσον δι' οὗ ἀπέκτησα τὴν ἡσυχίαν μου, καὶ δι' οὗ ἀσφαλέστερον ἔκρινα περὶ τῆς δικαίας ἀξίας τῆς πρὸς ἐμὲ ἀφοσιώσεως τῶν φίλων μου. Ἐνῷ δὲ μὲ ἔκλαιον ἐν Ἀθήναις, ἐγὼ ἡσύχως ἀνεπαυόμην μακρὰν εἰς τὴν μικρὰν κωμόπολίν μου πλησίον τῶν δροσερῶν δένδρων καὶ φυτῶν καὶ τοῦ διαυγεστάτου ῥύακός μου.

Δ'.

Ὁ Δημοσθένης μοὶ ἔγραψε, ὅτι ἡ εἴδησις τοῦ θανάτου μου ἀνεστάτωσε τὰς Ἀθήνας, τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ οἱ Σύλλογοι ἐψήφισαν συλλυπητήρια πρὸς ἔκφρασιν τῆς θλίψεώς των. Ἡ ἐξαδέλφη μου Δοΐζα ἔλλαυτε πικρῶς, ἡ φίλη της ἐθλίβη ἐγκαρδίως, οἱ δὲ φίλοι μου φαίνεται δυσηρεστήθησαν ἐκ τοῦ θανάτου μου, οἱ λοιποὶ ἔδειξαν ἀδιαφορίαν συνήθη εἰς τὰ αἰσθήματά των. Τὸ ἀστειότερον καὶ συγκινητικώτερον ὅμως πάντων ἦτο πρόχειρόν τι μνημόσυνον, ὅπερ ἡ ἀγαπητή μου ἐξαδέλφη διωργάνωσε, καὶ μικρὸν κενοτάφιον, ὅπερ ἀνήγειρε πρὸς ἀνάμνησίν μου ἐν τῷ νεκροταφείῳ, προσκαλέσασα ἅμα τὰς κυριωτέρας της φίλας καὶ τοὺς κυριωτέρους φίλους μου.

Οποία διαφορά! Ἐνῷ ταῦτα συμβαίνουσιν ἐκεῖ, ἐγὼ προσπαθῶν νὰ λησμονήσω τὰ πάντα καταγίνομαι εἰς τὰς ἀθωωτέρας τῶν ἀσχολήσεων. Μεταβαίνω εἰς περίπατον καί ποτε πρὸς θήραν, ἐνίοτε δὲ κολυμβῶ, ἁλιεύω, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀναγινώσκω, ὁ δὲ βίος μου ἐπανήρχισε οὕτως ὅλως νέος καὶ πρωτότυπος. Εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος καὶ ἥσυχος καὶ σκέπτομαι νὰ κατασκευάσω οἴκημα ἐφ' ὑψηλῆς τινος θέσεως πλησίον τῆς θαλάσσης. Ἐπιστολὰς καὶ ἐφημερίδας δὲν λαμβάνω πλέον, οὕτω δὲ ἀπέχω τῶν πολιτικῶν ἀηδιῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ὠμοτήτων. Ἐνταῦθα οὔτε κακοὺς λόγους ἀκούω οὔτε κακὰς πράξεις βλέπω, εἶμαι εἰς πάντας φίλος καὶ ἀγαπητὸς καὶ τὰ μειδιάματά μας ἀνταλλάσσονται ὡς μικροὶ τερπνοὶ ζέφυροι ἢ ὡς εὐχάριστοι καὶ εὔηχοι τερετισμοί. Ὁ δὲ Δημοσθένης σπανίως πλέον μοὶ γράφει καὶ ἡ ἀνάμνησίς μου παρῆλθε πλέον ἐκεῖθεν ὡς καὶ ἡ παρουσία μου. Εἰς τὴν τελευταίαν του μόνον μοὶ ἔγραφε τοὺς γάμους τῆς Διονυσίας μετά τινος ἠλικιωμένου, τὴν ἐξασθένησιν τοῦ ἀγαπητοῦ μου κυνὸς Δόγκ, καὶ περὶ τῆς μικρᾶς Μαρίας ἀπολύτως οὐδέν. Τί ἀπέγεινεν ἄρα ἡ κόρη αὕτη ἥτις μὲ παρετήρει χωρὶς νὰ μὲ βλέπῃ καὶ τῆς ὁποίας τὸ βλέμμα ἐτάραττε τὴν καρδίαν μου.

Ε'.

Τί ὡραία κωμόπολις. Ἐνταῦθα ἀπεφάσισα νὰ πολιτογραφηθῶ, κυνηγῶ τὰς τρυγόνας καὶ τὰς ὄρτυγας αἵτινες διέρχονται ἐντεῦθεν κατὰ πλήθη καὶ φονεύω ἑκατοντάδα τοιούτων καθ' ἑκάστην. Ὡραῖα καὶ γευστικώτατα πτηνά. Συνήθως ἀπὸ τοῦ δώματος τῆς οἰκίας μου θαυμάζω τὴν περιβάλλουσάν με φύσιν, καὶ πολλάκις ζωγραφίζω χωρὶς νὰ εἶμαι ζωγράφος. Ἐνίοτε δὲ καταγίνομαι εἰς τὴν μουσικὴν διδασκόμενος τὸ βιολίον, ἡ μουσικὴ δὲ ἤδη μοὶ ἀρέσει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, Ἄχ, τί δὲν θὰ ἔδιδον διὰ νὰ ἐγινόμην καλλιτέχνης!

Ἐν τούτοις αἱ βροχαί, καταιγίδες, θύελλαι καὶ φοβεροὶ κεραυνοὶ μὲ κατατρομάζουσιν. Ἐνταῦθα τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι φοβερά. Θύελλαι ἐπέρχονται συχνάκις, ὁπόταν δὲ ἐκρήγνυνται τοιαῦται εἶναι κάτι τι φοβερόν. Κλείομαι ἐν τῇ οἰκίᾳ μου καὶ νομίζω, ὅτι ἔξωθι αὐτῆς ἄνεμοι, κεραυνοί, ὕδατα, λίθοι, σίδηρος καὶ πῦρ μάχονται λυσσωδῶς.

Πλὴν δύο ἔτη σχεδὸν παρέρχονται ἀφ' ὅτου εἶμαι ἐδῶ καὶ ἀρχίζω νὰ βαρύνωμαι, διότι αἰσθάνομαι ὅτι οὐσιῶδές τι ἀντικείμενον μοὶ ἐλλείπει, ὅπως μὲ καταστήσῃ ἐντελῶς εὐτυχῆ.

Ἀλλὰ τί εἶναι τέλος αὐτὸ τὸ πρᾶγμα τὸ ἀκατανόητον ὅπερ συντελεῖ εἰς τὴν ἀόρατον αὐτὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῷ δύναμαι νὰ ἔχω διὰ τῶν χρημάτων μου τὰ πάντα; πάλιν αἰσθάνομαι, ὅτι δὲν εἶμαι εὐτυχής, διότι μοὶ λείπει τὸ ἀντικείμενον αὐτὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς εὐτυχίας μου. Νὰ εἶναι ἄραγε ὁ σύντροφος αὐτὸς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ γυνή; Ἀλλ' ἡ γυνὴ εἶναι τούναντίον ἡ δυστυχία τοῦ ἀνθρώπου. Μήπως λοιπὸν ἐν τῇ ἐξερευνήσει τῆς εὐτυχίας του ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκει τὴν δυστυχίαν;.. ἀπορῶ τί νὰ εἴπω.

ΣΤ'.

Μετὰ πολλῶν μηνῶν σιωπήν, λαμβάνω ἐπιστολὴν τοῦ Δημοσθένους, ὅστις μοὶ ἀγγέλλει θλιβερόν τι νέον καὶ ἕτερον πολὺ περίεργον, τὸν θάνατον τῆς ἀγαπητῆς μοι ἐξαδέλφης, καὶ δεύτερον, ὅτι κόρη τις προσέρχεται εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ καταθέτει ἐπὶ τοῦ τάφου μου ἄνθη. Τίς νὰ εἶναι αὕτη; δὲν μοι λέγει, οὔτε γνωρίζει. Περίεργον πρᾶγμα, γράφει μόνον ὅτι κρυβεῖς ποτε ἐκ περιεργείας εἶδε νεωτάτην γυναῖκα φέρουσαν πυκνὸν βέλον, καταθέτουσαν βεβιασμένως πως, προσέχουσα μὴ παρατηρηθῇ, λευκὰ ἴα ἐπὶ τοῦ τάφου μου καὶ ἀπέρχεται.

Μήπως εἶναι ἡ Μαρία ἥτις συχνάκις μοὶ ἔρχεται μετὰ θλίψεως εἰς τὴν μνήμην; Μήπως ὤφειλον μετ' αὐτῆς νὰ διαμοιράσω τὴν τύχην μου καὶ δὲν τὸ ἔπραξα:—ἀγνοῶ τί νὰ εἴπω;

Μήπως μεταξὺ τόσων ὑποκριτῶν καὶ κακῶν ἀνθρώπων, μεταξὺ τῶν προσπεποιημένων καὶ ψευδῶν ἀφοσιώσεων ὑπῆρχε τις, ἥτις εἰλικρινῶς μὲ ἠγάπα καὶ ἥτις σιωπηλῶς ἔκλαιεν ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ περιστάσει, καὶ ἤδη μετανοοῦσα, ὅτι ἐγκαίρως δὲν μοι ἐξεδήλωσε τὸ αἴσθημά της, ἐγκαρδίως θλίβεται ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ μου!!!!!

Ἀ, φαίνεται, ὅτι ὁ ἔγγαμος βίος εἶναι πολὺ διαφορετικὸς ἢ ὅσον τὸν ἐφανταζόμην, ἀπὸ τῆς στιγμῆς δὲ τῆς εἰδήσεως ταύτης πονοκεφαλῶ καὶ ἡ καρδία μου ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει ταύτῃ διαρκῶς πάλλει, ἡ εἰκὼν τῆς Μαρίας δὲν μ' ἐγκαταλείπει πλέον. εἶναι ἀντικείμενον ὅπερ δεσμεύει τὴν διάνοιάν μου καί μοι σφίγγει τὴν καρδιάν μου

Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐξέλθω ἐκ τοῦ λαβυρίνθου εἰς ὃν μοιραίως εἰσῆλθον; πῶς θὰ δυνηθῶ νὰ τὴν ἴδω καὶ νὰ τῇ εἴπω, ἐὰν εἶναι αὕτη, ὅτι τὴν ἀγαπῶ καὶ ὅτι εὐχαρίστως μετ' αὐτῆς διαμοιράζω τὴν εὐτυχίαν μου καὶ τὸν βίον μου;

Εἶμαι πολὺ ἐσκοτισμένος καὶ δὲν δύναμαι οὐδὲν νὰ ποφασίσω.

Ζ'.

Ἀ τέλος ἀπεφάσισα καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας.

Τί θόρυβος! καὶ ὁποῖα σχόλια! ἄλλοι ἐξέλαβον τὴν ἐμφάνισίν μου ὡς θαῦμα καὶ ἄλλοι ὡς αὐταπάτην.

Τοῖς ἐδιηγήθην, ὅτι δὲν ἐγνώριζον τίποτε, ἀλλ' οὐδεὶς με ἐπίστευσεν, πάντες δ' ἀνεξαιρέτως μ' ἐκλαμβάνουσιν ὡς φάντασμα. Τί ἀνόητος κόσμος! ἀπέναντι τῆς πραγματικότητος νὰ προβάλλῃ αἰωνίως τὴν ἀπάτην, μόνον ὁ πιστός μου κύων μὲ ἀνεγνώρισε καὶ ζωηρῶς ἐκραύγαζε κατόπιν μου καί μοι ἔλιχε τάς τε χεῖρας καὶ πόδας.

Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι οἱ πλεῖστοι δυσηρεστήθησαν ἐπὶ τῇ ἀναστάσει μου, πάντες δὲ μὲ ἤθελον, ὡς τεθνεῶτα. Ἀλλόκοτος κόσμος! ἤθελε καὶ καλὰ νὰ ἐπανέλθω, ὅθεν ἦλθον, διότι ἡ παρουσία μου τοῖς προὐξένει κακόν, ὡς νὰ ἐνόμιζον, ὅτι θὰ τοῖς ἀφῄρουν τὴν εὐτυχίαν των.

Μετὰ τὰς πρώτας αὐτὰς ἐντυπώσεις καὶ συνεντεύξεις μετέβην θερραλέως παρὰ τῷ φίλῳ μου κ. Δ. τῷ ἐζήτησα συγγνώμην διὰ τὴν δυσαρέσκειαν, ἣν τῷ ἐπροξένησα κατὰ τὴν ἐριδά μας ἐκείνην ἐνῶ συνεζητοῦμεν περὶ πολιτικῶν πραγμάτων. Μοὶ ἔτεινε τὴν χεῖρα καί μοι εἶπεν ὅτι πολὺ εἶχε λυπηθῇ διὰ τὸ ὑπαίσιον ἐκεῖνο συμβεβηκός. Εἶτα τῷ ἐζήτησα πληροφορίας περὶ τῆς κόρης του.

— Ἀ, περὶ αὐτῆς, μή μοι ὁμιλῆτε, φίλε μου, μοὶ λέγει, κάπέστη ἐντελῶς ἰδιότροπος καὶ ἀγνώριστος, τὰ πάντα τῇ φαίνονται μάταια καὶ περιττά, οὐδὲν δὲ ἄλλο παρὰ τοῦ Θεοῦ ζητεῖ ἢ τὸν θάνατον αὐτόν.

— Καὶ διατί, ἠρώτησα αὐτόν; ἡ μεταβολὴ αὕτη, τί ἔχει; τί θέλει; δὲν σᾶς εἶπε ποτέ;

— Ποτὲ, ἐπαναλαμβάνει αἰωνίως, ὅτι ἐβαρύνθη τὸν κόσμον καὶ οὐδὲν ἄλλο· ὑποθέτω, ὅτι ὁ χαρακτήρ της εἶναι τοιοῦτος καὶ δὲν τὴν βιάζω πλέον εἰς τίποτε.

— Οὔτε διὰ γάμον; τὸν ἠρώτησα τότε μετ' ἐνδιαφέροντος.

Ὁ φίλος κ. Δ. μὲ παρετήρησε μετὰ προσοχῆς καί μοι ἀπήντησε ἀποφασιστικῶς:

— Οὔτε διὰ γάμον.

— Ἐπεθύμουν νὰ τὴν ἔβλεπον, τῷ εἶπον.

— Εὐχαρίστως, φίλε μου, μοὶ ἀπαντᾶ. Καὶ ἐγερθεὶς μετέβη εἰς τὸ δωμάτιόν της. ὁπόθεν μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθε κρατῶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρός.

Μόλις τὴν εἶδον καὶ μὲ εἶδεν, ἀμφότεροι ἐμείναμεν ὡς κεραυνόπληκτοι καὶ βαθέως συγκεκινημένοι, τὰ βλέμματά μας

συνηντήθησαν καὶ δι' αὐτῶν αἱ καρδίαι μας ἐνδομύχως ἀντήλλαξαν ἐρωτικωτάτας ἐκφράσεις.

Ὡς φαίνεται, ἤμην δι' αὐτὴν καὶ αὕτη δι' ἐμέ, μόνον δὲ αἱ περιστάσεις ἐγνώριζον τοῦτο. Ἦτο πάντοτε ὡραία καὶ συμπαθητική, τὴν ἐνεγνώρισα καθ' ὅλα, ἡ δὲ συμπάθειά μου ἅμα τὴν ἐπανεῖδον εἶχε μᾶλλον αὐξηθῇ ἢ ἐλαττωθῇ. Ἡ κόμη της ἐφαίνετο μόνον παρημελημένη, οἱ δὲ ὀφθαλμοί της κεκμηκότες καὶ ἠμαυρισμένοι, ἐκ τῶν δακρύων ἴσως. Ἡ πεποίθησις δ' αὐτῆς φαίνεται, ὅτι δὲν τὴν εἶχε ἐντελῶς διαβεβαιώσει περὶ τοῦ θανάτου μου, διότι δὲν ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει μου· Ἐμειδίασε δὲ μόνον καὶ ὅτε ὁ πατήρ της τὴν παρουσίασε πρός με, μοὶ ἔτεινε μετὰ χάριτος τὴν χεῖρά της.

Ἡ θερμότης τῆς χειρὸς της μετεδίδασθη μετὰ θέρμης ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἀμέσως δ' ἀποτεινόμενος εἰς τὸν πατέρα της.

— Ζητῶ αὐτὴν ὡς σύντροφον, τῷ λέγω μετὰ παλλούσης καρδίας.

— Ἂς ἀποφασίσῃ αὕτη, μοὶ ἀπαντᾶ ὁ πατήρ.

Αὕτη δὲ πλησιάσασά με καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὁμιλήσῃ ἐστήριξε τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ στήθους μου, ὅτε ἀναπνεύσας τὴν πνοήν της καὶ κλονούμενος ὑπὸ τοὺς πόδας μου ἐκάθησα μετ' αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

— Τί μυστήριον εἶναι ὁ κόσμος! εἶπεν ὁ πατήρ, καὶ πλησιάσας ἡμᾶς μᾶς κατεφίλησε καὶ μᾶς ἔδωκε τὴν εὐχήν του.

Ῥοῦς

ΟΥΡΩΔΗΣ ΣΑΚΚΟΣ ΚΑΙ ΥΔΡΟΚΗΛΗ

Εὐχαρίστως παραλαμβάνομεν παρὰ τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδ μένης ἐγκρίτου ἰατρικῆς ἐπιθεωρήσεως «La Medecine Mode^Θne» τὴν ἀκόλουθον ἀξιοσημείωτον ἀνακάλυψιν, γενομέ^Γν προσφάτως παρὰ τοῦ Ἕλληνος κ. Π. Διβάρη, ἰατροῦ ^ην Παρισίο^ς καὶ βοηθοῦ τῆς Κλινικῆς καὶ διατελοῦντος πε^ὸ πολλοῦ τακτικοῦ συνεργάτου τῆς Φύσεως, υἱοῦ δὲ τοῦ ἐν^ρ Ταϊγανίῳ τῆς Ῥωσσίας πάνυ εὐδοκίμως ἐξασκοῦντος πρὸ ἐτῶν πολλῶν τὸ ἰατρικὸν ἐπίσης ἐπάγγελμα καὶ διακεκριμένου ἐπιστήμονος κ. Ν. Διβάρη.

«Μέχρι τοῦδε μία μόνη περίπτωσις οὐρωδῶν σάκκων ἦτο γνωστὴ εἰς τὸν ἰατρικὸν κόσμον καὶ ἔχουσα τὴν ἕδραν αὐτῆς ἐν τῇ ὀσχεακῇ χώρᾳ.

Ὁ κ. Παν. Διβάρης βοηθὸ; Κλινικῆς ἐν Παρισίοις ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρατηρήσῃ ἐσχάτως καὶ ἑτέραν, ἧς ἡ διαγνωστικὴ καθίστατο μέχρι τοῦδε δυσχερεστάτη, προκειμένου περὶ καθαρισμοῦ οὐρώδους σάκκου ἢ ὑδροκήλης.

Ὁ παρατηρητὴς τῆ: νεωτέρας ταύτης περιπτώσεως κατώρθωσε νὰ προσδιορίσῃ σαφῶς τὸ εἶδος αὐτῆς ταύτης, βασιζόμενος ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ οὔρου ἐν τοῖς οὐρητικοῖς πόροις, μετὰ ἐξασκηθεῖσαν πίεσιν ἐπὶ τοῦ πάσχοντος μέρους.

Διὰ τῆς παρατηρήσεως ταύτης δύναταί τις ἤδη νὰ βεβαιώσῃ εἰς τὸ μέλλον, ἐπὶ τοιαύτης περιπτώσεως, ἐὰν εὑρίσκεται πρὸ ὑδροκήλης ἢ οὐρώδους σάκκου».

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν ἡμέτερον φίλον καὶ συνερ/άτην κ. Διβάρην, ὅστις ἀπ' ἀρχῆς οὕτω τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του ἔδειξεν ἐν αὐτῇ τῇ ἑστίᾳ τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ σημεῖα ἱκανότητος καὶ ἐμβριθοῦς παρατηρήσεως καὶ ηὐτύχησεν ἅμα νὰ φανῇ ἀνταξιος ἱπποκράτειος φανὸς καὶ μύστης τῆς ὀργανικῆς διαγνωστικῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Καλλιτεχνία — Ἑλληνίδες φωτογράφοι

Εἶναι γνωστὸν τὸ ἀπὸ καιροῦ ἐν Ἀθήναις τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ εἶτα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ὅλως ἀθορύβως καὶ αἰφνηδίως ἐγκατασταθέν, ὡραῖον φωτογραφικὸν κατάστημα τῶν ἀδελφῶν Κάντα, ὅπερ τόσον εὐδοκίμως λειτουργοῦν ἔκτοτε, ἐκτήσατο τὴν γενικὴν συμπάθειαν πάσης τῆς πόλεως διὰ τὰς καλλιτεχνικωτάτας καὶ λίαν ἐπιτυχεῖς, ὑπὸ ἔποψιν ὡραιότητος ἐπιτυχίας, καὶ ἀκριβείας εἰκόνας του.

Αἱ ἀδελφαὶ Κάντα κατάγονται ἐκ Κερκύρας, μεταβᾶσαι δὲ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν εἰς Παρισίους, φρονίμως ποιοῦσαι, ἐσπούδασαν τὴν φωτογραφίαν ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς, εὐδοκιμήσασαι δὲ πρεπόντως, ἐπανῆλθον, ὅπως ἐξασκήσωσι τὸ εὐγενὲς τοῦτο ἐπάγγελμα εἰς τὴν πατρίδα των Ἑλλάδα, ἔνθα ἡ γυναικεῖα πρόοδος εὑρίσκετο ἔτι ἐν σπαργάνοις, καὶ ὅπως παρ' ἡμῖν ἐμψυχώσωσι τὴν ἀρετὴν τῆς τέχνης. Ἄνευ δὲ ἑτέρας ὑποστηρίξεως ἢ μόνης τῆς ἱκανότητός των, κατώρθωσαν ἐντελῶς ἀθορύβως νὰ πήξωσι τὸ μᾶλλον καλλιτεχνικὸν κέντρον ἐνταῦθα.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν περὶ αὐτῶν ὀλίγα ἐν τῇ «Φύσει.» Νῦν ὅμως λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς Ἐκθέσεως τῶν Κυριῶν ἐν Ἀγρινίῳ, ἐν ἰδιαιτέρῳ καλλιτεχνικῷ τμήματι τοῦ ὁποίου ἐξετέθησαν σπάνιαι καὶ ὡραιότατα φωτογραφίαι τῶν ἀδελφῶν Κάντα, ἃς αὗται ἐδωρήσαντο τῷ Συλλόγῳ τῶν Κυριῶν, δὲν δυνάμεθα ἢ ἐγκαρδίως νὰ συγχαρῶμεν αὐτὰς ἐπὶ τῇ ἐκτάκτῳ ἐπιτυχίᾳ καὶ προόδῳ τῆς τέχνης των παρ' ἡμῖν. Καὶ αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς ἐθαύμασαν τὰς ἐκτεθείσας εἰκόνας καὶ ὡμολόγησαν τὴν πρόοδον τῆς τέχνης παρ' ἡμῖν, πάντες δὲ ὅσοι τὰς εἶδον, ἀπεκόμισαν τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις, ὡς μὴ οὔσας ἐκ τῶν συνήθων φωτογραφιῶν. Ἦσαν φωτογραφικαὶ ἀποτυπώσεις ἐπὶ πλατίνης καὶ ἔτι ὡραιότεραι ἐπὶ μεταξίνης ὀθόνης, ἃς ἡ νεωτέρα πρόοδος τῆς ἐπιστήμης ταύτης ἐπιτρέπει εἰς τοὺς πραγματικοὺς καλλιτέχνας νὰ κατασκευάζωσι.

Εἶναι λίαν κολακευτικὸν διὰ τὸν τόπον μας τοιαῦτα ἐκθέματα νὰ στολίζωσι τὰς ἀρτιγενεῖς μας Ἐκθέσεις, γενόμενα οὕτως ἀφορμὴ ἐκπλήξεως καὶ θαυμασμοῦ ἐπὶ τῇ προόδῳ τῆς χώρας εἰς ὑψηλὰ μάλιστα πρόσωπα, ἅτινα τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα καλλιτεχνικὰ ἔργα ἐπισκέπτονται ἑκάστοτε ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ.

Θὰ ἐκφράσωμεν δὲ καὶ μίαν τελικὴν εὐχήν, ἵνα τὰ θαυμάζοντα τὴν τέχνην καὶ πρόοδόν μας ὑψηλὰ πρόσωπα, λαμβάνωσιν ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Αὐτῶν προστασίαν τὰ καταστήματα ταῦτα, ὅπως γίνωνται ὑπόδειγμα ἀπομιμήσεως εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

ΠΡΟΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΑΝ

Προγνώσεις ἐκ τοῦ Ἡλίου.

Ὅταν ἀνατέλλῃ ἢ δύῃ ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀὴρ ἦναι λαμπρὸς καὶ καθαρός, εἶναι σημεῖον καλοκαιρίας ἐν πάσῃ ἐποχῇ, ἐπικρατεῖ δὲ καύσων κατὰ τὸ θέρος καὶ ψῦχος κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐὰν ὁ ἥλιος περικυκλοῦται ὑπὸ νεφῶν, εἶναι σημεῖον βροχῆς, ἐὰν δὲ τὰ νέφη εἰσὶν ὠχρά, προμηνύεται καταιγίς· ἐὰν δὲ τούναντίον ταῦτα εἶναι ἐρυθρὰ ἢ ὑπόπυρρα, προδηλοῦσιν ἄνεμον.

Προγνώσεις ἐκ τῆς Σελήνης.

Ὅταν ἡ σελήνη περικυκλῶται ὑπὸ σκοτεινοῦ κύκλου, προμηνύεται ἐκ τοῦ σκοτεινοτέρου τούτου μέρους βροχή· ἐὰν ὁ κύκλος οὗτος πλατύνεται καὶ ἐρυθροῦται, εἶναι σημεῖον ἀνέμου, ἐὰν δὲ τούναντίον εἶναι κίτρινος, προμηνύεται θύελλα, χάλαζα καὶ κεραυνός. Ἐν ὥρᾳ θέρους, ὅταν ἡ σελήνη ἔχει τὰ κέρατα αὐτῆς καθαρά, εἶναι σημεῖον λαμπροῦ καιροῦ· ἐὰν δὲ τούναντίον εἶναι θολά, προμηνύεται ἀθλιος καιρός.

Προγνώσεις ἐκ τῶν Ἀστέρων.

Ὅταν οἱ ἀστέρες ἀκτινοβολῶσι πλέον τοῦ συνήθους καί τινες φαίνονται πίπτοντες ἢ ἀλλάσσοντες θέσιν, εἶναι σημεῖον σφοδροῦ ἀνέμου· ἐὰν οὗτοι φαίνονται θολοί, προμηνύεται ὁμίχλη καὶ βροχή, ἐὰν δὲ ὁ τότε πνέων ἄνεμος δὲν παύσῃ, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τῆς πανσελήνου.

Προγνώσεις ἐκ τῶν Ἀνέμων.

Ὁ ἀμφιρρεπὴς νότιος ἄνεμος, συνοδευόμενος ὑπὸ ὑγρᾶς πνοῆς, φέρει βροχὴν καὶ καθιστᾷ τὸν σέρα σφοδρὸν καὶ βαρύν. Οἱ ἀνατολικοί, βορειοανατολικοί,

δυτικοὶ καὶ νοτιοδυτικοὶ ἄνεμοι τόσον καθίστανται ψυχροὶ καὶ ἀνυπόφοροι, ὅσον στρέφονται πρὸς βορρᾶν, ἐπιφέρουσι δὲ χιόνας ἐὰν διαρκῶσι πολὺν χρόνον

ΠΕΡΙ ΞΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

Μεταξὺ τῶν χρησίμων ξύλων διακρίνονται τὰ λευκὰ καὶ τὰ σκληρὰ καὶ τὰ μὲν λευκά, ἤτοι τρυφερά, μεταχειρίζονται οἱ ξυλουργοὶ εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὴν σκαφοποιΐαν, τὰ δὲ σκληρὰ εἰς τὴν ἐβενουργικὴν ἢ λεπτουργικὴν καὶ ἐπιπλοποιΐαν. Ἡ λεπτουργία ἐκαλεῖτο τὸ πάλαι ἐβενουργία, διότι μετεχειρίζοντο ἀποκλειστικῶς τὸν Ἔβενον πρὸς κατασκευὴν ἐπίπλων, ἀκολούθως δὲ ἐγένετο βαθμηδὸν χρῆσις καὶ ἄλλων ξύλων.

Τὰ μᾶλλον εὔχρηστα λευκὰ ξύλα τὴν σήμερον εἶναι τὸ τῆς λεύκης, τῆς φιλύρας (φλαμουργιᾶς), τῆς ἰτέας καὶ τῆς κλήθρας· τὰ δὲ πρὸς λεπτουργικὴν κατάλληλα ἡ ἐλάτη, ἡ δρῦς, ἡ πεύκη, ὁ ἔβενος, ἡ καστανέα, πτελέα, φηγὸς (ὀξιά), μελία, κερασέα καὶ πύξος (τσιμισίρι).

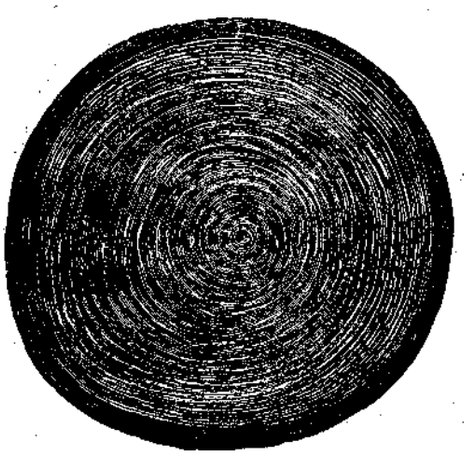

Ἡ ἡλικία ἑνὸς δένδρου καταλαμβάνεται ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὸν φλοιὸν ὑπαρχόντων κυκλικῶν στρωμάτων αὐτοῦ, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἡμῶν σχήματι, ὅσον δὲ συνεσφιγμένοι εἶναι οἱ κύκλοι οὗτοι, τοσοῦτον τὸ ξύλον αὐτοῦ εἶναι στερεὸν καὶ σκληρόν.

Τὸ πολυτιμότερον πάντων εἶναι τὸ ξύλον τῆς δρυός, διότι δι' αὐτοῦ κατασκευάζουσι τὰ στερεότερα πλοῖα καὶ τὰ καλείτερα καὶ διαρκέστερα ἔπιπλα· σὺν τῷ χρόνῳ δὲ λαμβάνει ὡραῖον βαθὺ χρῶμα, ἐνῷ τὸ ξύλον τῆς καστανέας εἶναι μᾶλλον ἐλαφρόν, ἐλαστικὸν καὶ ἧττον στερεὸν καὶ διαρκὲς τοῦ τῆς δρυός.

Ἡ δὲ πτελέα ἔρχεται κατόπιν, τὸ μεταχειρίζονται δὲ διὰ τοὺς τροχοὺς καὶ τὰς πολὺ στερεὰς ἐργασίας.

Τὸ σκληρότερον καὶ σπανιώτερον καὶ πυκνότερον καὶ βαρύτερον πάντων τῶν ξύλων εἶναι ὁ πύξος, δι' οὗ ἰδίως κατασκευάζουσι οἰκιακὰ σκεύη καὶ ξυλογραφήματα· τὰ δὲ πολυτιμώτερα πάντων τῶν ξύλων, εἰσὶ τὸ ἀνακάρδιον, (acajou), τὸ παλίσανδρον, ἡ θύα ἢ φυΐα (¹) καὶ τὸ τῆς ροδῆς, δι' ὧν κατασκευάζουσι τὰ ὡραιότερα καὶ πολυτιμότερα ἔπιπλα, ψιλοτεχνήματα κτλ. ἰδίως δὲ χρησιμεύουσι ταῦτα ὡς πλακωτὰ ἐπικολλήματα τῶν ἐπίπλων.

(¹) Κωνοφόρον εὐῶδες δένδρον, πολὺ ὁμοιάζον τὴν κυπάρισσον, ἀειθαλὲς, οὗτινος τὸ φύλλωμα ἀνατρέχει εἰς πυραμίδα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,

Χ. Ν. *Ἀλεξάνδρειαν*. Φύλλα θὰ σᾶς στέλλονται αὐτόθι καὶ ἡσυχᾶτε.—Α. Γ. καὶ Ε. Ε. *Σῦρον*. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. — Β. Σ. Ἐπιστολὴ μετὰ περιεχομένων ἐλήφθη, προσεχῶς γράφομεν. — Γ. Κ *Ἀθήνας*. Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστάλη.—Σ. Χ. *Κάϊρον*. Βιβλία σᾶς ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς ἐν δυσὶ δέμασιν.—Φ. Φ. *Πύργον Βουλγαρίας*. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς.— Ἀ. Τ. *Μόλους*. Διεύθυνσίς σας ἠλλάγη ὡς γράφετε. —Ἀ. Μ. *Σῦρον*. Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστάλη. Ἀναμένομεν εὐχαρίστως νεωτέραν σας.—Κ. Ν. Δ. *Κραϊόβαν*. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἐλάβομεν σημείωσιν καταθέσεως χρημάτων καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.—Μ. Ξ. *Σεβαστούπολιν*. Ἐλάβομεν ἐπιστολήν σας καὶ σημείωσιν γραφομένων σας. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — 24 *Νοβοροσίσκ*. Ἐπιστολὴ μετὰ ποιηματίου ἐλήφθη. Συμμορφωθῶμεν. — Ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Ἰ. Α. *Πάτρας*. Ἀπηντήσαμεν ἐπιστολῇ σας καὶ ἀπεστείλαμεν ταχυδρομικῶς δύο τόμους παρελθόντων ἐτῶν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Μ. Κ. *Ναύπλιον*. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν εἰς ἐπιστολήν μας.— Κ. Δ. Κ. *Ὀδησσόν*. Συνδρομαί σας ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. — Χ. Γ. Ρ. *Λευκωσίαν*. Ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν, ἀλλὰ περιμένομεν πάντοτε ἐκκαθάρισιν παρελθόντος ἔτους συντόμως.—Μ. Ν. *Βουκουρέστιον*. Συνδρομή σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐστάλη ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.—Κ. Σ. *Νεάπολιν*. Ἔχει καλῶς. Τόμοι θὰ σταλῶσι προσεχῶς. Εὐχαριστοῦμεν.

ΕΙΣ ΤΗΝ «ΑΣΤΡΑΠΗΝ»

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΜΙΧ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

6	φωτογραφίαι	μεγάλαι (Cabinet)	Δραχ.	6.—
6	»	» Προτομὴ	»	7.—
6	»	εἰς σύμπλεγμα ἄνω τῶν τριῶν προσώπων	»	8.—
Μεγεθύνσεις (agrandissement) ἑκάστη			Δραχ.	20.—

Ἂς βρέχῃ, ἂς χιονίζῃ—ἂς φυσᾷ ὅσον θέλει.

Η «ΑΣΤΡΑΠΗ»

ἐργάζεται πάντοτε ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς μέχρι τῆς Δύσεως τοῦ Ἡλίου, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐμποδίζηται ἐκ τούτων.

Τρέξατε

λοιπὸν ἀστραπιαίως εἰς τὴν «ΑΣΤΡΑΠΗΝ», ἀπέναντι τῆς Μεγάλης Ἀγορᾶς καὶ ἄνωθεν τοῦ Ζαχαροπλαστείου Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ἐν Πειραιεῖ.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Ξ. ΖΥΓΟΥΡΑ

1. Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου.... δρ. 2 50
2. Ὁδηγὸς τοῦ ἐμποροϋπαλλήλου..... » 2.—
3. Ἐμπορευματολογίας φυτικὰ προϊόντα » 2.—
4. Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία ἔκδοσις β' » 4.—
5. Γενικὴ Λογιστικὴ πλήρης..... » 8.—
6. Καταστιχογραφία-Λογισμογραφία .. » 3.50
7. Διδακτικὸν ἐπιστολάριον διὰ σχολεῖα » 1.10
8. Ἐγχειρίδιον Οἰκονομίας, ἐγκριθὲν... » 1.10

Τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε χρήσιμα οὐ μόνον ὡς κείμενα πρὸς διδασκαλίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰδίαν μελέτην. Παρὰ τῷ αὐτῷ καθηγητῇ δίδονται μαθήματα Καταστιχογραφίας καὶ Λογιστικῆς ἐπὶ μετρίοις διδάκτροις. Διεύθυνσις Ξ. Ζύγουρα, διασταύρωσις ὁδῶν Φαβιέρου καὶ Μάγερ, ἀρ. 9 εἰς Ἀθήνας.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ τυπογραφείου ΠΑΡΛΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ